DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

13. marts 2008 *

I sag C-285/06,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) ved afgørelse af 16. marts 2006, indgået til Domstolen den 3. juli 2006, i sagen:

Heinrich Stefan Schneider

mod

Land Rheinland-Pfalz,

procesdeltager:

Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

har

* Processprog: tysk.

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne G. Arestis, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), E. Juhász og T. von Danwitz,

generaladvokat: V. Trstenjak
justitssekretær: fuldmægtig J. Swedenborg,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. september 2007,

efter at der er afgivet indlæg af:

— H.S. Schneider ved Rechtsanwälte H. Böckel og H. Uhlmann

— Land Rheinland-Pfalz ved M. Justen og C. Pause, som befuldmægtigede

— den græske regering ved S. Charitaki og S. Papaioannou, som befuldmægtigede

— den spanske regering ved J. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtiget

— den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Jimeno Fernández og F. Erlbacher, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. oktober 2007,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter (EFT L 118, p. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1512/2005 af 15. september 2005 (EUT L 241, s. 15, herefter »forordning nr. 753/2002«).

2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem H.S. Schneider og Land Rheinland-Pfalz vedrørende anvendelsen af udtrykkene »Réserve«, »Grande Réserve«, »Reserve« og »Privat-Reserve« i afsætningen af vin.

Retsforskrifter

Forordning nr. 1493/1999

3 Betragtning 50 til forordning nr. 1493/1999 har følgende ordlyd:

»[B]eskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af produkter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på afsætningen af dem; der bør derfor i denne forordning fastsættes regler herfor, hvori der tages hensyn til forbrugernes og producenternes legitime interesser, og som fremmer ordnede forhold på det indre marked samt produktion af kvalitetsprodukter; grundprincipperne i disse regler skal være obligatorisk anvendelse af visse udtryk med henblik på at identificere produktet og give forbrugerne bestemte vigtige oplysninger samt frivillig anvendelse af forskellige andre angivelser enten i henhold til fællesskabsbestemmelser eller på grundlag af bestemmelserne om forebyggelse af svigagtige fremgangsmåder.«

4 Forordningens artikel 47, stk. 1 og 2, bestemmer følgende:

»1. Reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og udtryk findes i dette kapitel og i bilag VII og VIII. Disse regler skal navnlig tage hensyn til følgende mål:

a) at forbrugernes legitime interesser beskyttes

b) at producenternes legitime interesser beskyttes

c) at det indre marked kan fungere tilfredsstillende

d) at tilskynde til produktion af kvalitetsprodukter.

2. Reglerne i stk. 1 skal navnlig omfatte bestemmelser:

a) som foreskriver anvendelse af bestemte benævnelser

b) som tillader brug af bestemte benævnelser på visse betingelser

c) som tillader brug af andre benævnelser, herunder oplysninger, som kan være nyttige for forbrugerne

d) som regulerer beskyttelsen af og kontrolordninger for bestemte benævnelser

e) som regulerer anvendelsen af geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser

[…]«

5 Forordningens artikel 48 har følgende ordlyd:

»Beskrivelsen og præsentationen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, samt reklame for disse produkter må ikke være urigtig eller kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, de henvender sig til; dette gælder især:

— de i artikel 47 omhandlede angivelser, også når de anvendes i oversættelse eller sammen med en henvisning til den faktiske herkomst eller sammen med yderligere benævnelser som f.eks. »art«, »type«, »metode«, »efterligning«, »mærke« eller andre lignende benævnelser

[…]«

6 Afsnit B i bilag VII til forordning nr. 1493/1999 fastsætter følgende under overskriften »Fakultative angivelser«:

»1. Etiketteringen for produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, kan suppleres med følgende angivelser på betingelser, der skal fastlægges:

[…]

b) for bordvin med geografisk betegnelse og kvbd [kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder]:

[…]

— supplerende traditionelle udtryk i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat af producentmedlemsstaten

[…]

3. For de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter kan etiketteringen suppleres med andre angivelser.

[…]«

Forordning nr. 753/2002

7 Betragtning 4 og 18 til forordning nr. 753/2002 har følgende ordlyd:

»Nærværende forordning skal være i overensstemmelse med de mål om beskyttelse af forbrugernes og producenternes legitime interesser, om det indre markeds tilfredsstillende funktion og om tilskyndelse til produktion af kvalitetsprodukter, som er fastsat i artikel 47, stk. 1, i forordning […] nr. 1493/1999. […]

[…]

Brugen af og bestemmelserne om visse udtryk (bortset fra oprindelsesbetegnelser) til beskrivelse af kvalitetsvinprodukter er en særdeles veletableret praksis i Fællesskabet. Sådanne traditionelle udtryk kan hos forbrugerne skabe formodning om en bestemt produktions- eller lagringsmetode eller om en bestemt kvalitet, farve eller vintype eller endog om en bestemt historisk begivenhed, som vinen har tilknytning til. For at sikre en rimelig konkurrence og for at undgå, at forbrugerne vildledes, bør der derfor skabes en fælles ramme for registrering og beskyttelse af sådanne traditionelle udtryk.«

8 Forordningens artikel 6, med overskriften »Fælles regler for alle angivelser i etiketteringen«, bestemmer følgende:

»1. I medfør af punkt B.3 i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999 kan etiketteringen af de pågældende produkter suppleres med andre angivelser på betingelse af, at disse ikke vil kunne vildlede de personer, til hvem de er rettet, navnlig med hensyn til de obligatoriske angivelser, der er omhandlet i punkt A.1 i nævnte bilag, og de fakultative angivelser, der er omhandlet i punkt B.1 i nævnte bilag.

2. For de produkter, der er nævnt i punkt B.3 i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999, kan de instanser, der er nævnt i artikel 72, stk. 1, i denne forordning, under iagttagelse af de almindelige procedureregler, der er fastsat i de enkelte medlemsstater, kræve, at aftapperne, afsenderne eller importørerne fører bevis for rigtigheden af de angivelser i etiketteringen, som benyttes til beskrivelse af det pågældende produkt eller de til dets fremstilling anvendte produkter, og som vedrører dets art, identitet, kvalitet, sammensætning, oprindelse eller herkomst.

[…]«

9 Forordningens artikel 23, med overskriften »Supplerende traditionelle udtryk«, har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelsen af punkt B.1, b), femte led, i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999 forstås ved »supplerende traditionelt udtryk« et udtryk, der i producentmedlemsstaterne traditionelt anvendes for at betegne de i nærværende

afsnit omhandlede vine, og som navnlig vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet eller farve eller fremstillingsstedets art eller en historisk begivenhed, der har tilknytning til den pågældende vin, og som i producentmedlemsstaternes lovgivning er fastlagt til betegnelse af de pågældende vine med oprindelse på deres område.«

10 Forordningens artikel 24, med overskriften »Beskyttelse af traditionelle udtryk«, bestemmer følgende:

»1. I denne artikel forstås ved »traditionelle udtryk« de supplerende traditionelle udtryk, der er omhandlet i artikel 23, de i artikel 28 nævnte udtryk og de særlige traditionelle udtryk, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, første afsnit, litra c), artikel 29 og artikel 38, stk. 3.

2. De traditionelle udtryk, som er anført i bilag III, er forbeholdt de vine, som de er knyttet til, og de beskyttes mod:

a) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis det beskyttede udtryk er ledsaget af benævnelser som f.eks. »art«, »type«, »metode«, »efterligning«, »varemærke« eller andre lignende benævnelser

b) enhver anden uberettiget, falsk eller vildledende angivelse af vinens art eller hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter

c) enhver anden praksis, som kan vildlede offentligheden og navnlig give indtryk af, at vinen er berettiget til det beskyttede traditionelle udtryk.

3. Til beskrivelse af en vin må der ikke i etiketteringen anvendes varemærker, som indeholder de i bilag III anførte traditionelle udtryk, hvis vinen ikke er berettiget til et sådant traditionelt udtryk.

[…]

4. […]

Beskyttelsen af et traditionelt udtryk gælder kun for det eller de sprog, hvorpå det er anført i bilag III.

Ethvert traditionelt udtryk, som er anført i bilag III, er knyttet til en eller flere vinkategorier. Disse kategorier er:

a) kvalitetshedvin fremstillet i bestemte dyrkningsområder og hedvin med geografisk betegnelse; i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelsen af hedvin

b) mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (herunder mkvbd af aromatisk type); i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelse af mousserende vin og af mousserende vin tilsat kulsyre

c) kvalitetsperlevin fra bestemte dyrkningsområder og perlevin med geografisk betegnelse; i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelse af perlevin og af perlevin tilsat kulsyre

d) andre former for kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder end de under litra a), b) og c) nævnte og bordvin med en geografisk betegnelse; i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelse af andre former for vin end hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin og perlevin tilsat kulsyre

e) delvis gæret druemost til direkte konsum med geografisk betegnelse; i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelse af delvis gæret druemost

f) vin af overmodne druer med geografisk betegnelse; i så fald gælder beskyttelsen af det traditionelle udtryk kun for beskrivelse af vin af overmodne druer.

5. For at kunne optages i bilag III, del A, skal et traditionelt udtryk opfylde følgende betingelser:

a) Det skal være specifikt i sig selv og være præcist defineret i medlemsstatens lovgivning.

b) Det skal være tilstrækkeligt karakteristisk og/eller være almindeligt anerkendt på Fællesskabets marked.

c) Det skal traditionelt være blevet anvendt i mindst ti år i den pågældende medlemsstat.

d) Det skal være knyttet til en eller eventuelt flere EF-vine eller -vinkategorier.

[…]

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

a) oplysninger, der kan begrunde godkendelsen af de traditionelle udtryk

b) de traditionelle udtryk for vin, der er tilladt efter deres lovgivning, og som opfylder ovennævnte betingelser, samt de vine, som de er forbeholdt

c) eventuelle traditionelle udtryk, som ikke længere er beskyttet i deres oprindelsesland.

[…]«

11 I bilag III til forordning nr. 753/2002 er anført den liste over traditionelle udtryk, som er omfattet af forordningens artikel 24. I dette bilag fremgår bl.a. følgende:

— for Grækenland de supplerende traditionelle benævnelser: »Ειδικά Επιλεγμένος (Grande réserve)«, »Επιλογή ή Επιλεγμένος (Réserve)«, og »Παλαιωθείς επιλεγμένος (Vieille réserve)«, med græsk som det angivne sprog

— for Spanien de supplerende traditionelle benævnelser »Reserva« og »Gran Reserva«, med spansk som det angivne sprog

— for Italien den supplerende traditionelle benævnelse »Riserva«, med italiensk som det angivne sprog

— for Østrig den supplerende traditionelle benævnelse »Reserve«, med tysk som det angivne sprog

— for Portugal de supplerende traditionelle benævnelser »Reserva«, »Reserva velha« (eller grande reserva) og »Super Reserva«, med portugisisk som det angivne sprog.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 H.S. Schneider er indehaver af et vinbrug i Rheinland-Pfalz, som er indført i handelsregistret med firmabetegnelsen »Consulat des Weins«.

13 Ved en kontrol i november 2002 blev det konstateret, at H.S. Schneider fremstillede otte vine, hvis etiketter bar hans firmabetegnelse og angivelsen »Grande Réserve« for to vine i den højeste, »Réserve« for fire vine i den mellemste og »Terroir« henholdsvis »Terroir Palatinat« for to vine i den laveste prisklasse.

14 Ved afgørelse truffet af Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier den 19. december 2002 blev det forbudt H.S. Schneider at bringe de pågældende vine med angivelsen »Réserve« og Grande Réserve, med fransk som det angivne sprog, i omsætning.

15 Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier afviste ved afgørelse af 19. maj 2003 den klage, hvori H.S. Schneider erklærede sig rede til at give afkald på at anvende de nævnte angivelser til fordel for de tyske betegnelser »Reserve« og »Privat-Reserve«, og i en skrivelse af 21. maj 2003 erklærede denne myndighed, at den også anså angivelsen »Privat-Reserve« for retsstridig.

16 Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstraße frifandt ved dom af 29. januar 2004 Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier i den sag, som H.S. Schneider havde anlagt til prøvelse af disse afgørelser.

17 Ved dom af 21. september 2004 frifandt Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier i den af H.S. Schneider anlagte ankesag.

18 H.S. Schneider har derfor indgivet revisionsanke mod denne dom ved den forelæggende ret.

19 Bundesverwaltungsgericht har derfor besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 47, stk. 2, litra b) og c), sammenholdt med afsnit B, nr. 1, litra b), femte led, nr. 3, i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999, og artikel 23 i forordning […] nr. 753/2002 fortolkes således, at en angivelse, som vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet, kun er lovlig som en reguleret fakultativ angivelse i henhold til afsnit B, nr. 1, litra b), femte led, i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999 på de betingelser, der er fastsat heri og i artikel 23 i forordning […] nr. 753/2002 og ikke som anden angivelse i henhold til afsnit B, nr. 3, i bilag VII til forordning […] nr. 1493/1999?

2) Skal artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning […] nr. 753/2002 fortolkes således, at der kun foreligger en uretmæssig efterligning eller antydning, såfremt den sker på samme sprog som det beskyttede traditionelle udtryk?

3) Skal artikel 24, stk. 2, i forordning […] nr. 753/2002 fortolkes således, at de traditionelle udtryk, som er anført i bilag III, kun er beskyttet med hensyn til vine, der hidrører fra samme produktionsmedlemsstat som det beskyttede traditionelle udtryk?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

20 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en angivelse, som vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet, kun er lovlig i henhold til artikel 47, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1493/1999, sammenholdt med afsnit B, nr. 1, litra b), femte led, nr. 3, i bilag VII til denne forordning, og artikel 23 i forordning nr. 753/2002, eller om en sådan angivelse tillige er lovlig i henhold til nævnte artikel 47, stk. 2, litra c), sammenholdt med nævnte afsnit B, nr. 3, i bilag VII.

21 Det bestemmes i artikel 47, stk. 2, litra a)-c), i forordning nr. 1493/1999, at reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og udtryk navnlig skal omfatte bestemmelser, som foreskriver anvendelse af bestemte benævnelser (de obligatoriske angivelser), og bestemmelser, som tillader brug af bestemte benævnelser på visse betingelser, samt brug af andre benævnelser, herunder oplysninger, som kan være nyttige for forbrugerne (de frivillige angivelser).

22 I den forbindelse præciseres det i afsnit B, nr. 1, litra b), femte led, i bilag VII til forordningen, at for bordvin med geografisk betegnelse og kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder kan etiketteringen for produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, suppleres med supplerende traditionelle udtryk på betingelser, der skal fastlægges, og i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat af producentmedlemsstaten.

23 Artikel 23 i forordning nr. 753/2002 indeholder en definition af begrebet supplerende traditionelt udtryk med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse.

24 Det fremgår imidlertid af forelæggelsesafgørelsen, at benævnelser som de i hovedsagen omhandlede ifølge den forelæggende ret ikke udgør supplerende traditionelle udtryk som omhandlet i artikel 23 og i afsnit B, nr. 1, litra b), femte led, i bilag VII til forordning nr. 1493/1999, eftersom disse benævnelser ikke er blevet fastlagt i den tyske lovgivning.

25 Det skal derfor undersøges, om anvendelsen af benævnelser som de i hovedsagen omhandlede kan tillades i medfør af det nævnte afsnit B, nr. 3, i bilag VII.

26 Ifølge denne bestemmelse kan etiketteringen af visse vinprodukter suppleres med andre angivelser.

27 Sådanne angivelser kan, som det fremgår af artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 753/2002, vedrøre arten, identiteten, kvaliteten, sammensætningen, oprindelsen eller herkomsten af det pågældende produkt eller de til dets fremstilling anvendte produkter.

28 Det præciseres dog i artikel 6, stk. 1, at selv om etiketteringen af de pågældende produkter kan suppleres med andre angivelser, er dette på betingelse af, at disse ikke vil kunne vildlede de personer, til hvem de er rettet, navnlig med hensyn til de obligatoriske angivelser, der er omhandlet i punkt A.1, i bilag VII til forordning nr. 1493/1999, og de fakultative angivelser, der er omhandlet i punkt B.1 i bilag VII.

29 Det følger heraf, at selv om det ikke er udelukket, at en angivelse, som vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet, kan være lovlig i henhold til afsnit B, nr. 3, i bilag VII til forordning nr. 1493/1999, kan dette ikke antages at være tilfældet, såfremt denne angivelse og de supplerende traditionelle udtryk, der er omhandlet i nævnte punkt B, nr. 1, litra b), femte led, i bilag VII, og artikel 23 i forordning nr. 753/2002, vil kunne vildlede de personer, til hvem den er rettet.

30 En modsat fortolkning ville således fratage den beskyttelse, der er tillagt de supplerende traditionelle udtryk ved artikel 24 i forordning nr. 753/2002, sin effektive virkning.

31 Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om de i hovedsagen omhandlede benævnelser kan skabe en sådan risiko.

32 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 47, stk. 2, litra c), i forordning nr. 1493/1999, sammenholdt med afsnit B, nr. 3, i bilag VII til denne forordning og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 753/2002, skal fortolkes således, at anvendelsen af en angivelse, som vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet, kun er lovlig i henhold til disse bestemmelser, såfremt denne angivelse ikke hos de personer, til hvem den er rettet, vil kunne skabe en risiko for forveksling mellem nævnte angivelse og de supplerende traditionelle udtryk, der er

omhandlet i punkt B, nr. 1, litra b), femte led, i nævnte bilag VII, og i artikel 23 i forordning nr. 753/2002. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om de i hovedsagen omhandlede benævnelser kan skabe en sådan risiko.

Det andet spørgsmål

33 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om der kun foreligger en uretmæssig efterligning eller antydning af et traditionelt udtryk som omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002, såfremt det sker på det samme sprog som det, hvori dette udtryk er angivet i bilag III til forordningen, eller om dette tillige kan være tilfældet, når det pågældende udtryk er oversat til et andet sprog end det, hvori det er angivet i nævnte bilag.

34 I henhold til artikel 47, stk. 2, litra d), i forordning nr. 1493/1999 indeholder reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og udtryk, bl.a. bestemmelser, som regulerer beskyttelsen af og kontrolordninger for bestemte benævnelser.

35 Det bestemmes i forordningens artikel 48, første led, at beskrivelsen og præsentationen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, samt reklame for disse produkter ikke må være urigtig eller kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, til hvem de er rettet; dette gælder især de i nævnte forordnings artikel 47 omhandlede angivelser, og det præciseres heri, at denne bestemmelse også gælder, når angivelserne anvendes i oversættelse eller sammen med en henvisning til den faktiske herkomst eller sammen med yderlige benævnelser som f.eks. »art«, »type«, »metode«, »efterligning«, »mærke« eller andre lignende benævnelser.

36 De traditionelle udtryk, som er omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002, udgør dog en del af de ovennævnte angivelser og nyder den beskyttelse, der er fastsat i denne bestemmelse.

37 Ifølge denne artikel 24, stk. 2, litra a), er de traditionelle udtryk, som er anført i bilag III til forordningen, forbeholdt de vine, som de er knyttet til, og de beskyttes mod enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning.

38 Ganske vist præciseres det artikel i 24, stk. 4, andet afsnit, at beskyttelsen af et traditionelt udtryk kun gælder for det eller de sprog, hvorpå det er anført i bilag III.

39 Det kan dog ikke udelukkes, at oversættelsen af et traditionelt udtryk på et andet sprog end det, som dette udtryk er angivet i, i det samme bilag III, vil kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, som denne oversættelse er rettet til, og derfor udgøre en uretmæssig efterligning eller antydning af et traditionelt udtryk som omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002.

40 En modsat fortolkning af artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002 ville således tilsidesætte formålet om beskyttelse af forbrugernes legitime interesser, som er fastsat i artikel 47, stk. 1, i forordning nr. 1493/1999, og derfor være i strid med kravet opstillet i fjerde betragtning til forordning nr. 753/2002.

41 En sådan fortolkning ville i øvrigt være i strid med selve ordlyden af artikel 48, første led, i forordning nr. 1493/1999, hvori det udtrykkeligt er fastsat, at denne bestemmelse også finder anvendelse, når de traditionelle udtryk anvendes i en oversættelse.

42 Det skal i dette tilfælde navnlig sikres, at en sådan oversættelse ikke vil kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, til hvem den er rettet.

43 Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet i den sag, som den er blevet forelagt.

44 Det andet spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002 skal fortolkes således, at der kan være tale om uretmæssig efterligning eller antydning af et traditionelt udtryk som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt det pågældende udtryk er oversat til et andet sprog end det, hvori udtrykket er angivet i bilag III til forordningen, såfremt denne oversættelse vil kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, til hvem den er rettet. Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet i den sag, som den er blevet fremlagt.

Det tredje spørgsmål

45 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om et traditionelt udtryk, som er anført i bilag III til forordning nr. 753/2002, kun er beskyttet med hensyn til vine, der hidrører fra samme produktionsmedlemsstat som det beskyttede traditionelle udtryk, eller om udtrykket også er beskyttet med hensyn til vine, der hidrører fra andre produktionsmedlemsstater.

46 Ifølge betragtning 50 til og artikel 47, stk. 1, litra a) og c), i forordning nr. 1493/1999 har reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og

udtryk fastlagt inden for rammerne af den fælles markedsordning for vin, navnlig til formål at beskytte forbrugernes legitime interesser samt at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.

47 Forordning nr. 753/2002 skal i overensstemmelse med sin fjerde betragtning være i overensstemmelse med disse mål.

48 I denne sammenhæng skaber forordningen, som det fremgår af dens betragtning 18, en fælles ramme for registrering og beskyttelse af visse traditionelle udtryk for at sikre en rimelig konkurrence og for at undgå, at forbrugerne vildledes.

49 Ifølge artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 753/2002, som er en del af denne fælles ramme, er de traditionelle udtryk, som er anført i bilag III til forordningen, forbeholdt de vine, som de er knyttet til.

50 Det bestemmes i artikel 24, stk. 3, at til beskrivelse af en vin må der ikke i etiketteringen anvendes varemærker, som indeholder de i bilag III anførte traditionelle udtryk, hvis vinen ikke er berettiget til et sådant traditionelt udtryk.

51 Det er fastsat i artikel 24, stk. 4, tredje afsnit, at ethvert traditionelt udtryk, som er anført i bilag III, er knyttet til en eller flere vinkategorier.

52 Det er fastsat i samme artikel 24, stk. 5, litra d), at for at kunne optages i det pågældende bilag skal et traditionelt udtryk være knyttet til en eller eventuelt flere EF-vine eller -vinkategorier.

53 Det fremgår af alle disse bestemmelser, at de traditionelle udtryk, der er omhandlet i artikel 24 i forordning nr. 753/2002, skal være knyttet til en eller flere vinkategorier, og at disse udtryk er forbeholdt den/de vinkategorier, som de er knyttet til.

54 Disse kategorier, som er opregnet i artikel 24, stk. 4, tredje afsnit, er — som det fremgår af selve ordlyden af artikel 24, stk. 5, litra d) — EF-vinkategorier.

55 I denne henseende kan de nævnte kategorier derfor ikke anses for udelukkende at vedrøre vine hidrørende fra én medlemsstat, men skal derimod betragtes som værende knyttet til de vine, der hidrører fra samtlige produktionsmedlemsstater.

56 Under disse omstændigheder gælder beskyttelsen af et traditionelt udtryk som omhandlet i artikel 24 i forordning nr. 753/2002 både med hensyn til vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra samme produktionsmedlemsstat som det beskyttede traditionelle udtryk, og vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra andre produktionsmedlemsstater.

57 En modsat fortolkning ville således fratage den beskyttelse, der er tillagt de supplerende traditionelle udtryk ved artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 753/2002, sin effektive virkning og være i strid med målet om beskyttelse af forbrugernes legitime interesser og det indre markeds tilfredsstillende funktion, som forordning nr. 1493/1999 og nr. 753/2002 forfølger.

58 Det tredje spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 753/2002 skal fortolkes således, at et traditionelt udtryk, som er anført i bilag III til forordningen, er beskyttet såvel med hensyn til vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra samme produktionsmedlemsstat som det beskyttede traditionelle udtryk, som med hensyn til vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra andre produktionsmedlemsstater.

Sagens omkostninger

59 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

1) Artikel 47, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin, sammenholdt med afsnit B, nr. 3, i bilag VII til denne forordning og artikel 6, stk. 1, i Kommissionens

forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1512/2005 af 15. september 2005, skal fortolkes således, at anvendelsen af en angivelse, som vedrører en produktions-, fremstillings- eller lagringsmetode eller en vins kvalitet, kun er lovlig i henhold til disse bestemmelser, såfremt denne angivelse ikke hos de personer, til hvem den er rettet, vil kunne skabe en risiko for forveksling mellem nævnte angivelse og de supplerende traditionelle udtryk, der er omhandlet i punkt B, nr. 1, litra b), femte led, i nævnte bilag VII, og i artikel 23 i forordning nr. 753/2002. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om de i hovedsagen omhandlede benævnelser kan skabe en sådan risiko.

2) **Artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002, som ændret ved forordning nr. 1512/2005, skal fortolkes således, at der kan være tale om uretmæssig efterligning eller antydning af et traditionelt udtryk som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt det pågældende udtryk er oversat til et andet sprog end det, hvori udtrykket er angivet i bilag III til forordningen, såfremt denne oversættelse vil kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, til hvem den er rettet. Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet i den sag, som den er blevet forelagt.**

3) **Artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning nr. 753/2002, som ændret ved forordning nr. 1512/2005, skal fortolkes således, at et traditionelt udtryk, som er anført i bilag III til forordningen, er beskyttet såvel med hensyn til vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra samme produktionsmedlemsstat som det beskyttede traditionelle udtryk, som med hensyn til vine i samme kategori eller samme kategorier, der hidrører fra andre produktionsmedlemsstater.**

Underskrifter